

også tage min del af ansvaret for ikke at have læst det igennem, der kom ud, og tjekket, at det hele var rigtigt, men det kan gå stærkt mellem anden- og tredjebehandlinger, og det kan godt være, vi skal til at nærlæse det nærmere.

Der er såmænd ikke så meget mere at sige til dette her lille lovforslag, men jeg er lidt ked af, at ministeren stoppede her, da han skulle rette uklarheder og fejl i telelovgivningen.

Det er sådan, at da man diskuterede samtrafikpriser, var man inde i en længere diskussion om, hvorvidt begrebet »best practice« skulle fortolkes som netop »best«, altså den bedste praksis, og i ordførerkredsen på telelovgivningen har vi en bred interesse i at holde fast i den målsætning, der hedder bedst og billigst, ikke gennemsnittet af de tre bedste, men som den daværende forskningsminister Frank Jensen definerede det: Bedst og billigst!

Bedst er som sagt kun én. Der er kun én, der er bedst, og hvis vi derfor skal have en samtrafikprislovgivning, der matcher »the best practice«, så er vi nødt til kun at sammenligne os med ét land og ikke med et gennemsnit af flere lande. Derfor var det en ændring, som det kunne være rart at have fået opklaret her og nu i denne del af debatten og ikke udskudt til senere.

Det er sådan, at samtrafikpriserne er de priser, som andre teleselskaber betaler for at komme ind på Tele Danmarks net. Det er den pris, der definerer, hvorvidt der kan komme konkurrence eller ej på det eksisterende telemarked, og det er den pris, som er utrolig vigtig at få ned, hvis vi som privatforbrugere og resten af landets forbrugere skal have gavn af konkurrencen. Derfor havde det været klædeligt, hvis der ud over de ændringer, som er oplagte i forhold til fejlen fra sidste år, også have været en ændring, der præciserede, at det, som var vores intentioner bag »best practice«, netop var at have den bedste praksis og ikke en eller anden teoretisk gennemsnitsbetragtning af flere praksis.

Nu er det sådan, at hvis vi kun skal diskutere de her få paragraffer, så er der ingen grund til at trække forslaget tilbage i udvalget, og så er jeg enig med hr. Ole Hækkerup i, at det kan fortsætte hurtigt igennem, men jeg håber, at forskningsministeren vil genoverveje, om ikke vi skal gennemføre denne meget simple rettelse nu. Det er en simpel rettelse, som godt nok ville få store konsekvenser. Det ville nemlig få den konsekvens, at konkurrencen på det danske

telemarked blev reel. Vi kom til at se selskaber, der kunne få en markedsandel, der ville noget. Vi kunne se Tele Danmark blive sat under pres, og derfor ville det være dejligt, hvis vi fik det gennemført.

Det er lovteknisk en meget, meget lille detalje, der skal rettes, men som vil få en stor virkning for de telebrugere, de abonnenter, der rundt omkring i landet gerne vil have en alternativ udbyder, og derfor håber jeg, at det er noget, som forskningsministeren vil overveje at tage med ind i lovforslaget. Hvis ikke det er tilfældet, ja, så er det bare en lille hurtig ekspeditionssag, som Venstre støtter.

Brian Mikkelsen (KF):

Det er jo en banal sag, vi her skal tage stilling til. Det er klart, at når der – ikke med vilje – bliver begået fejl, så skal de selvfølgelig rettes med det samme, og det er jo også det, man har fundet ud af fra ministeriets side. Derfor vil jeg ikke deltage i noget hylekor, som vil beklage sig over det. Det er godt, at det bliver rettet.

Men jeg er enig med Venstres ordfører, hr. Kristian Jensen, i, at det nu ville være tiden, hvor man virkelig kunne rette op på det, som efter vores mening er den store fejltagelse, nemlig »best practice«. Nu er muligheden der for at statuere et eksempel og sige, at det er den bedste praksis. Hvis vi skal have en ordentlig konkurrencesituation på teleområdet i Danmark, så ville det jo være rimeligt, at vi kiggede på, hvordan vi får bragt de priser ned på et fornuftigt leje. Vi har liberaliseret utrolig meget i Danmark, og det ser rimeligt ud i hvert fald i forhold til vores europæiske nabolande, men hvorfor ikke tage skridtet fuldt ud? Det var i hvert fald det, der var intentionen for Det Konservative Folkeparti i de forløb, vi har deltaget i, først med liberaliseringen for nogle år siden og sidste år med delaftalen for 1998.

Derfor vil vi opfordre ministeren til at tage temaet op, se på, om man eventuelt kunne gøre det uden lovændring, og spørge: Hvordan er praksis her? Vi har aldrig nogen sinde defineret os ud af den bedste praksis på det her område. Det har været Teleklagenævnet, som har defineret det ud fra, at det skulle være tre lande, man sammenlignede sig med.

Hermed en opfordring til forskningsministeren om at kigge på sagen og også tilslutning til at rette op på de elementer, som forslaget indeholder.